

1. वेदशिरस् (1. वेद + शि^०) n. *das Haupt des Veda*, Bez. einer mythischen Waffe Verz. d. Oxf. H. 52, b, 38. — Vgl. मनो^०.

2. वेदशिरस् (wie oben) m. N. pr. eines R̥shi MBh. 12, 12759. HARIV. 430. 14153. VP. 82. Bṛāg. P. 4, 1, 45. 6, 15, 14. 8, 1, 21. 5, 3. Mārk. P. 52, 17. Verz. d. Oxf. H. 52, b, 38. 71, a, 23. 82, b, N. 2.

3. वेदशिरस् (3. वेद + शि^०) n. *der Kopf des Veda genannten Besens* Āc. Ça. 1, 11, 2. = ज्ञानमदशः प्रदेशः Comm.

वेदशीर्ष m. N. pr. eines Berges Verz. d. Oxf. H. 52, b, 39.

वेदश्री m. N. pr. eines R̥shi Mārk. P. 75, 73. — Vgl. 2. वेदशिरस्

वेदश्रुत m. pl. N. pr. einer Klasse von Göttern unter dem 3ten Manu Bṛāg. P. 8, 1, 24.

वेदश्रुति f. 1) = वेदघोष *das vom Hersagen des Veda herrührende Gemurmel* R. 7, 2, 17. — 2) *die heilige Schrift, der Veda* MBh. 3, 11214. 6, 802 (महापुण्या दुर्गा). R. 4, 5, 4. ०श्रुति aus metrischen Rücksichten 3, 55, 34. 56, 31. Mārk. P. 21, 31. — 3) N. pr. eines Flusses R. 2, 49, 9 (46, 10 Gora.).

1. वेदम् (von 1. विद्) n. *Erkenntniß*: उशिञो जगमुर्भि तानि वेदसा RV. 3, 60, 1. — Vgl. केत^०, ज्ञात^०, 1. विद्य^०.

2. वेदम् (von 3. विद्) n. *Habe, Besitz* Naigh. 2, 10. RV. 1, 70, 10. 81, 9. 2, 7, 6. 3, 53, 14. 5, 2, 12. स नो वेदो म्मात्त्यं रत्तु 7, 15, 3. 19, 1. 8, 76, 2. श्रुद्धो म्मस्य वि म्जाति वेदः 10, 27, 10. AV. 5, 20, 4. 10. pl. RV. 1, 89, 5. AV. 6, 66, 3. — Vgl. म्मनष्ट^०, केत^०, ज्ञात^०, 2. विद्य^०.

वेदम् = 2. वेदम् s. सर्व^०.

वेदसंस्थित adj. *im Veda enthalten* Mārk. P. 102, 20.

वेदसंस्कृता f. *der ganze Veda nach irgend einer Redaction* M. 11, 258; vgl. वेदस्य संस्कृता 77.

वेदसंन्यासिक adj. *der das Veda-Studium und alle frommen Werke schon hinter sich hat und sich ganz dem beschaulichen Leben hingiebt* M. 6, 86; vgl. 95.

वेदसमाप्ति f. *Beendigung des Veda-Studiums* Āc. Gr̥h. 1, 22, 18.

वेदसार m. *das Beste im Veda*: Vishṇu Pāñār. 4, 3, 50. ०शिवस्त्व m. oder ०शिवस्तोत्र n. *Titel einer Sammlung von Strophen, die Çiva verherrlichen*, Har. Anth. 512. fgg.

वेदसिनी f. N. pr. eines Flusses VP. 182, N. 13. वेतसिनी v. 1.

वेदसूत्र n. *ein zu einem Veda gehöriges Sūtra* MBh. 12, 13069.

वेदस्तुति f. *Lob des Veda*, *Titel des 87ten Adhja im 10ten Buche des Bṛāg. P.* ०कारिका Hall 145.

वेदस्पर्श m. N. pr. eines Veda-Lehrers Verz. d. Oxf. H. 55, b, 30. 33. वेददर्श v. 1.

वेदस्मृता f. N. pr. eines Flusses, = वेदस्मृति MBh. 6, 324 (VP. 182).

वेदस्मृति f. N. pr. eines Flusses MBh. 13, 7651. Bṛāg. P. 5, 19, 18. Mārk. P. 57, 19. VP. 176, N. 5. ०स्मृती Varāh. Br̥h. S. 16, 32.

वेदहीन adj. *mit dem Veda nicht vertraut* H. 836.

वेदप्रणी (1. वेद + प्र^०) f. = सरस्वती Rīgān. im ÇKDr.

वेदङ्ग (1. वेद + ङ^०) 1) *ein Glied des Veda so v. a. eine Hilfswissenschaft zum Veda*; es werden deren sechs gezählt: Çikshā, Kalpa, Vjākaraṇa, Nirukta, Khandas und G̃jotiṣha Sij. in der Einl. zum RV. Roth, Einl. zu Nir. XV. fgg. Madhus. in Ind. St. 1, 13, 5.

6. Nir. 1, 20. RV. Prāt. 14, 30. M. 2, 141. 4, 98. MBh. 2, 450. 12, 7661. R. 5, 32, 9. Bāshkalop. in Ind. St. 9, 42. Sōrjas. 1, 3. Verz. d. B. H. No. 840. 682. Verz. d. Oxf. H. 386, a, No. 502. वेदवेदाङ्गपारग MBh. 3, 2481. R. 1, 7, 1. BRAHMA-P. in LA. (III) 48, 16. वेदवेदाङ्गविद् R. 1, 1, 15. वेदवेदाङ्गतन्त्र Spr. 2893. 5033. ०शास्त्राणि WEBER, G̃jot. 21. ०त्वं n. nom. abstr. SARVADARÇANAS. 137, 3. fgg. Vgl. 3. ऋङ्ग 5). — 2) m. Bein. der Sonne MBh. 3, 149. N. pr. eines der 12 Āditja WEBER, Rāmāt. Up. 304. 313. — Vgl. मुण्ड^०.

वेदाङ्गराय m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 258. Notices of Skt Mss. 87.

वेदाचार्य (1. वेद + आ^०) m. *Veda-Lehrer* Ind. St. 3, 396.

वेदात्मन् (1. वेद + आ^०) m. *die Seele des Veda*: Vishṇu R. 6, 102, 17. Pāñār. 4, 3, 55. der Sonnengott Mārk. P. 102, 20.

वेदादि (1. वेद + आदि) m. *der Anfang des Veda*: यो वेदोऽस्वः प्रोक्तो वेदात्ते च प्रतिष्ठितः nämlich das ऋम् TAITT. Ār. 10, 12, 17. *das heilige ऋम् selbst*: सावित्री वेदादिप्रभृतीनि च जपित्वा Çāñkh. Gr̥h. 4, 5. WEBER, Rāmāt. Up. 335. ०त्रपाय ऋकाराय 296. n. im RUDRAJĀMALA nach ÇKDr. ०बीज n. dass. ÇKDr. nach dem Rīgārāṣeçvanītantra.

वेदाधिगम (1. वेद + अधि^०) m. *Veda-Studium* M. 2, 2.

वेदाधिव (1. वेद + अधि^०) m. *der den Veda beschützende Gott*: Brahman Pāñār. 1, 12, 52.

वेदाध्यत (1. वेद + अधि^०) m. *Aufseher über den Veda, Hüter des Veda*: Kṛṣṇa HARIV. 10403.

वेदाध्ययन (1. वेद + अधि^०) n. *Veda-Studium* AV. Prāt. 4, 101. R. 1, 50, 3. Spr. 1404. Verz. d. Oxf. H. 91, a, 5. SARVADARÇANAS. 123, 7. 124, 2. 128, 7. वेदानध्ययन n. *das Unterlassen des Veda-Studiums* M. 3, 63.

वेदाध्याय (1. वेद + अधि^०) adj. *den Veda studierend* P. 3, 2, 1. Schol.

वेदाध्यायिन् (1. वेद + अधि^०) adj. dass.: तत्तद्दे^०, सकल^० Ind. St. 3, 396.

वेदानुवचन n. s. u. अनुवचन 1) und vgl. Notices of Skt Mss. 58.

वेदान्त (1. वेद + अन्त) m. 1) *das Ende des Veda* TAITT. Ār. 10, 12, 17 (s. u. वेदादि). ०ग = वेदपारग *der den Veda durchstudiert hat, vollkommen vertraut mit dem V.* MBh. 12, 1224. 13, 1749. *Ende des Veda-Studiums*: वेदान्तावभृथल्लुत 2, 1908. — 2) *ein den Schluss eines Veda bildender Text, eine Upanishad* (H. 250. an. 4, 187. MED. d. 56. HAL. 1, 9) und *die auf den Upanishad ruhende theologisch-philosophische Lehre* (die Uttaramimāṃsā): ०विज्ञानमुनिश्चितार्थ MUND. Up. 3, 2, 6. ÇVETĀÇV. Up. 6, 22. वेदान्तोपगतं फलम् M. 2, 160. वेदान्ताभिरुक्त 6, 83. वेदान्तं विधिवच्छ्रुत्वा 94. MBh. 13, 1080. pl. 4, 1593. सर्व वेदान्ताः NĪLAK. 9. Ind. St. 1, 19. 2, 172. 208. 3, 386. VIKR. 1. Çāñk. zu KHAND. Up. S. 10. प्रत्यन्तादिप्रमासिद्धविरुद्धार्थाभिधायिनः । वेदान्ता यदि शास्त्राणि वैद्विः किमपराध्यते ॥ PRAB. 20, 17. fg. SARVADARÇANAS. 61, 19. वेदान्तयोस्तैत्तिरीयबृहदारण्यसंज्ञयोः Verz. d. Oxf. H. 257, b, N. 6. ०निष्ठ MBh. 13, 8449. वेदे वेदान्तसाधने: (so die ed. Bomb.) 14, 345. ०प्रणिहितधी Spr. 2031. ०गम्य Mārk. P. 102, 22. ०रुस्यवेत्तर् Verz. d. Oxf. H. 253, b, 20. ०तात्पर्य SARVADARÇANAS. 73, 7. ०वेदिन् Pāñār. 4, 1, 43. ०कर्तृ Bṛāg. 15, 15. KAIYALOP. in Ind. St. 2, 13. ०कर्तृ Pāñār. 4, 3, 155. ०वाक्य MADHUS. in Ind. St. 1, 15, 25. fg. 19, 15. SARVADARÇANAS. 53, 13. 61, 12. fg. ०वाद् 146, 19. ०वादिन् TATTVA. 22. वेदान्तो नाम उपनिषत्प्रमाणं तदुपकारी-